

С.В. Бебко, аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну
**ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДОСТУПУ ДО ВИЩОЇ ОСВІТИ
СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ ВЕРСТВ НАСЕЛЕННЯ В КИТАЇ**

Сьогодні одним із пріоритетних завдань української системи освіти є забезпечення доступу до якісної вищої освіти всіх верств населення, у тому числі соціально незахищених. Саме тому з метою досягнення цього завдання для України може бути корисним досвід інших країн.

Система вищої освіти Китаю розвивається високими темпами, забезпечуючи національну економіку фахівцями високої кваліфікації, здатними діяти креативно, професійно, володіти програмними засобами, використовувати сучасні інформаційні технології та нові знання. До вищих навчальних закладів можуть вступити лише високопідготовлені абітурієнти, а зарахування до лав студентів для молодшої людини є справжнім святом. У той же час при прийомі до вищих навчальних закладів діє система пільг для обдарованих дітей та дітей-сиріт. Існує ряд державних програм для допомоги студентам, сім'ї яких переживають економічні труднощі. Це стипендії, студентські кредити, поєднання роботи з навчанням, дотації у особливих випадках і навіть відміна плати за навчання [1].

Китайське законодавство захищає право на освіту людей з обмеженими можливостями. Існує низка законів, у яких йдеться про рівний доступ усіх людей до освіти, зокрема Закон про освіту Китайської Народної Республіки, Закон про вищу освіту Китайської Народної Республіки [4, 5]. Уряд Китаю є однією зі сторін Конвенції про права дитини та Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права.

У 1979 році в Китаї вперше в історії дистанційної освіти була створена Національна мережа радіо- та телевізійних університетів [2]. А це, як відомо, один із найефективніших способів забезпечення освіти для людей з обмеженими можливостями. Сьогодні уряд також визнає важливість існування таких університетів. Держава активно підтримує та сприяє отриманню вищої освіти через теле- та радіомовлення, Інтернет та інші комунікаційні засоби.

У липні 2010 був оприлюднений зміст Китайського національного плану середньотривалого та довгострокового освітнього реформування та розвитку, що розрахований на 2010-2020 роки [3]. У ньому чітко сформульовані цілі, яких потрібно досягти до 2020 року. Це стосується також вищої освіти, для поліпшення якості якої пропонується велика кількість інноваційних ідей. Зокрема, згідно з Планом, уряд Китаю передбачає такий важливий напрям реформування вищої освіти, як широке застосування інновацій, у тому числі використання інформаційних технологій та сприяння дистанційним формам навчання.

Отже, деякі позитивні моменти досвіду забезпечення рівного доступу до вищої освіти в Китаї можуть бути корисними для України. Але в той же час проблема доступу до якісної освіти в Китаї залишається вирішеною неповністю. Згідно зі звітом Нагляду за правами людини (Human Rights Watch),

понад 40% людей з обмеженими можливостями в Китаї є неграмотними та живуть поза межею бідності [6].

Список використаної літератури

1. Гала С.В. Из досвіду реформування вищої освіти Китаю/ С.В. Гала // Економіка та держава. – 2011. - № 8. – С.52-54.
2. Система высшего дистанционного образования // <http://abirus.ru/content/564/623/629/730.html>
3. China's New National Education Plan Aims to Build A Country with Rich Human Resources // http://www.moe.gov.cn/publicfiles/business/htmlfiles/moe/moe_2862/201010/109031.html
4. Education Law of the People's Republic of China as of March 18, 1995 // http://www.moe.edu.cn/publicfiles/business/htmlfiles/moe/moe_2803/200905/48457.html
5. Higher Education Law of the People's Republic of China as of August 29, 1998 // http://www.moe.edu.cn/publicfiles/business/htmlfiles/moe/moe_2803/200905/48454.html
6. Human Rights Watch // <http://www.hrw.org/reports/2013/07/15/long-they-let-us-stay-class-0>